

ставаше и даваше му млѣко или водж. Сутрина рано, прѣдъ да изгрѣе още слѣнцето, той возеше малешка на колца изъ градинж-тѣ, или го носеше на рѣцѣ. Като ся вѣрнеше съ него въ одињ-тѣ, умываше го, обличаше го, даваше му да си хапне, и туряше го пакъ въ постелкѣ-тѣ, — подирь туй цѣлъ день играше съ него, и ту го водяше за рѣцѣ, ту го отпушаше да ходи самъ си и да ся тѣркаля по губеръ-тѣ. Сички които идяхѫ въ тѣзи кѣщѣ забѣлѣжвахѫ любовь-тѣ на Бузи кѣмъ дѣте-то, и за това мнозина дарявахѫ го съсъ сѣка-кви нѣща.

Като навърши двѣ години Хенрихъ, разболѣ ся тежко, и сички думахѫ, че той безъ друго ще умре. Като бѣше на четири години той втори пътъ ся злѣ разболѣ; и кажи че Хенрихъ бѣше си слабъ отъ кѣмъ здравіе-то. Прѣзъ сичко то време на болѣдуваніе-то му, Бузи не го оставяше ни на частъ, и нерачеше ни да заспи като сѣ-